

PROTOKOL O HODNOCENÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

(Posudek oponenta)

Práci předložil(a) student(ka): Vladislava Prilutskaya

Název práce: Le lexique d'origine française dans la langue russe contemporaine

Hodnotil/a: **Doc. PhDr. Marie Fenclová, CSc.**

1. CÍL PRÁCE (uved'te, do jaké míry byl naplněn):

Stanovený cíl byl naplněn, ačkoli autorka se nevěnuje francouzským výpůjčkám v ruštině výlučně z hlediska současnosti, jak zaznívá v názvu práce, ale zabývá se jimi v širším kontextu.

2. OBSAHOVÉ ZPRACOVÁNÍ (náročnost, tvůrčí přístup, proporcionalita teoretické a vlastní práce, vhodnost příloh apod.):

Vladislava Prilutskaya pracovala samostatně s minimem konzultací, proto byl její přístup k řešení tématu nezávislý. Svoji metodiku v této přepracované verzi patřičně zdůvodňuje. Pracovala s přiměřeným množstvím relevantních zdrojů.

3. FORMÁLNÍ ÚPRAVA (jazykový projev, správnost citace a odkazů na literaturu, grafická úprava, přehlednost členění kapitol, kvalita tabulek, grafů a příloh apod.):

Bakalářská práce je sepsána kvalitní francouzštinou. Odkazy jsou vedeny pečlivě. Na str. 9, kde je poprvé použita fonetická transkripce ruských azbukou psaných výrazů bych doporučila uvést přehled používaných transkripčních znaků, popřípadě odkaz na ně. Konstatuji, že z hlediska grafiky se autorka musela vyrovnat s nelehkým úkolem používání latinky, azbuky a transkripční soustavy. Úkol úspěšně zvládla.

4. STRUČNÝ KOMENTÁŘ HODNOTITELE (celkový dojem z diplomové práce, silné a slabé stránky, originalita myšlenek apod.):

Kandidátka si zvolila téma, které je jí osobně blízké (studovaný jazyk – francouzština, mateřský jazyk – ruština). Zejména v první části je zřetelný osobní zájem o vývoj obou těchto jazyků. Tato část je čtenářsky přitažlivá. Je škoda, že v praktické části se

nerozhodla sledovat výpůjčky z francouzštiny též v současném ruském tisku či literatuře, kde by se projevila aktivita jejich aktuálního výskytu. Rešerše ve slovnících neodrážejí totiž patřičně současný stav. Teoretická část bakalářské práce je historickým přehledem vývoje jednak francouzštiny, jednak ruštiny. Dvacátého století a současnosti se tato část dotýká jen stručně. V kapitolách 2.3. a 2.4. autorka sleduje typy výpůjček a způsoby jejich adaptace při přechodu do jiného jazyka. Drží se správně zvolených zdrojů. Osobním přínosem by bylo, kdyby uváděla vlastní příklady z tematiky obchodu, když už – jak je deklarováno v úvodu – praktická část má sledovat tento tematický okruh v souladu se studovaným oborem. V praktické části kapitola 3.1. uvádí v abecedním pořádku některé výpůjčky z francouzštiny, týkající se právě obchodu. Originální je závěr praktické části, v níž autorka zjišťuje, zda a do jaké míry jsou rodilí Francouzi při poslechu ruských promluv schopni rozpoznat v nich výpůjčky z francouzštiny, tedy jejich mateřštiny. Autorka správně dokládá, že hlavní problém neporozumění spočívá nejen v tvaroslovných modifikacích, ale zejména ve výrazně odlišném přízvukování v ruštině.

5. OTÁZKY A PŘIPOMÍNKY DOPORUČENÉ K BLIŽŠÍMU VYSVĚTLENÍ PŘI OBHAJOBĚ :

- Pokuste se v rámci obhajoby navrhnout do výkladu o hláskové adaptaci výpůjček z francouzštiny v ruštině příklady s tematikou z oblasti obchodu, jmenovitě slova , kde francouzská samohláska u [y] je v ruštině nahrazena samohláskou ю [ʲu].

6. NAVRHOVANÁ ZNÁMKA

(výborně, velmi dobře, dobře, nevyhovělo):

výborně

Datum: 24.8.2017

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta filozofická
katedra románských jazyků

Podpis:

Marie Ševčíková
ověřeno s originálem
je